

den nye Tid kommer, kan staa rustet til at gaa ind i den, og vort Folk, om det end er lille, kan staa i Nationernes Række som et opløst og dygtigt Folk.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) omtalte Spørgsmaalet om Folkeregistres Indførelse ved Lov for de Kommuner, som ønskede det, idet det ærede Medlem bemærkede, at Anledningen til, at dette Spørgsmaal var drøftet i Københavns Kommunalbestyrelse, var den, at der til Ministeriet var sket Henvendelse fra de samvirkende Sogneraadsforeninger om ved Lov at faa indført den Bestemmelse, at enhver Borger i Kommunen skal melde Til- og Fraflytning. Dette Spørgsmaal har været fremme flere Gange i de samvirkende Sogneraadsforeninger. Enhver, der har haft Sæde i en Kommunalbestyrelse — og det har jo de allerfleste i denne Sal —, vil vide, hvilke Ulemper det medfører for Sogneraadene, at Folk rejser fra en Kommune uden at anmelde det, saaledes at Sogneraadet ikke har mindste Anelse om, hvor de rejser hen. Dette gælder i særlig Grad Alimentanter, som jo paa mange Maader søger at dække sig for at undgaa at betale det dem idømte Bidrag. Der kunde nævnes mange Eksempler paa, at det er saa godt som umuligt at finde saadanne Folk; naar de lægger an paa at gøre sig usynlige, lykkes det desværre alt for ofte. Sogneraadet henvender sig til Politiet om at faa den og den Person efterlyst, men efter nogen Tids Forløb bliver Resultatet i Regelen det, at man faar følgende Meddelelse: Forgæves efterlyst i „Politiefterretninger“, og dermed er Sagen færdig. Ogsaa med Hensyn til andre Borgere kan det tidt være en stor Ulempe for Sogneraadet, at det ikke ved, hvor det skal finde dem; dette gælder særlig med Hensyn til Betaling af Skat. Skatten lignedes i Februar—Marts Maaneder — jeg tænker særlig her paa Skat til Staten af Indkomst og Formue —, og den skal opkræves og indbetales i to halvaarlige Terminer, den første Halvdel forfalder i December Maaned samme Aar og den anden først i Juni næste Aar. Undertiden rejser Folk fra Kommunen i April—Maj Maaneder, og Sogneraadet ved ikke, hvor det skal finde dem; men naar Skatten skal indbetales, maa der føres Bevis for, at den er uerholdelig, at vedkommende enten er bortrejst eller maaske død, eller at der er foretaget forgæves Udpantning. Her vilde det formentlig være af den allerstørste Betydning, om der var en saadan Pligt til at melde Til- og Fraflytning. For

Borgerne selv vilde det ligeledes være af Betydning. Jeg har fra min egen Virksomhed ikke saa ganske faa Eksempler paa, at det har været ret generende, at en Person ikke i et givet Tilfælde har været i Stand til at gøre Rede for, hvor han har opholdt sig. For en Del Aar tilbage fik jeg saaledes et Brev fra en Mand i København, som udbad sig en Attest til Brug ved Giftermaal. Manden var født i den Kommune, hvor jeg boede, var født i Ægteskab og var altsaa forsørgelsesberettiget der, for saa vidt han ikke ved efter det fyldte 18de Aar at have haft uafbrudt 5 Aars Ophold i en anden Kommune havde vundet Forsørgelsesret der. Jeg maatte skrive tilbage til ham, om han ikke paa en eller anden Maade kunde legitimere sig med Hensyn til, hvor han havde opholdt sig, efter at han var fyldt 18 Aar — han var den Gang 26 Aar —, men han svarede mig, at det var han ude af Stand til, det var en stor Gene for ham, thi Brylluppet var bestemt, og Attesten var nødvendig. Jeg nævner kun et saadant Tilfælde for at bevise, at ogsaa Borgerne selv formentlig er interesserede i, at der føres en saadan Kontrol med dem. At alene Tyendet skal have Skudsmaalsbog og melde Fra- og Tilgang til Sognet, tiltaler mig absolut ikke. Det er ligesom at sige, at der er en bestemt Klasse i Samfundet, en Kaste, kan man næsten sige, som vi maa være særlig agtpaagivende overfor. Nej, det, Sogneraadene ønsker, og det, jeg ønsker, er, at vi maa faa en Lov, der gør det til Pligt for enhver Borger, Greven saavel som Daglejeren, Millionæren saavel som den allertattigste, at melde, naar han flytter fra eller til en Kommune. Jeg ser ganske vist, at efter den Tale, som det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) holdt her, blev der i et københavnsk Blad skrevet, at en saadan Ordning var en Spændetroje, som var aldeles uforenelig med vort frie Liv. Nej, skulde vi aldrig komme i værre Spændetroje end, at det er en Pligt for enhver Mand, ligegyldigt hvad Stilling han er i, at melde: Nu bor jeg i den Kommune, og nu bor jeg i den Kommune, synes jeg ikke, vi skal klage. Jeg nærer imidlertid nu noget Haab om, at vi kan faa en saadan Lov, da et Medlem af dette høje Ting, der staar Regeringen nær, har udtalt Ønske derom. Ganske vist forstod jeg, at saadanne Bestemmelser kun skulde gælde for de Kommuner, der ønskede det. Men skal det have nogen Betydning, skal det selvfølgelig gælde over hele Landet. Det skal ikke være saadan, at nogle Kommuner har en Vedtægt derom og andre ikke. Sogneraadene er virkelig for Tiden til-